

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 26 marca 2025 r.,

w sprawie **A.M. i in.**

oskarżonych o popełnienie przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości,
inicjatywy przekazania do rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Zgierzu
z dnia 3 marca 2025 r., sygn. akt II K 263/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Koszalinie.**

[WB]

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Zgierzu w dniu 27 marca 2023 r. (data prezentaty k. 508), po rozstrzygnięciu postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z 15 marca 2023 r. sporu o właściwość pomiędzy dwoma Sądami Rejonowymi: występującym i łódzkim, wpłynęła sprawa A.K. i A.M. oskarżonych o popełnienie czynu zabronionego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości.

W toku postępowania, procedujący w sprawie Sąd, postanowieniem z dnia 25 października 2023 r., dopuścił m.in. dowód z opinii biegłego ortopedy na okoliczność zdolności udziału A.M. w rozprawie przed Sądem, z uwagi na stan zdrowia oskarżonego. Ostatecznie 22 lutego 2024 r. uzyskano opinię lekarza

medycyny sądowej, z której wynikało, że dysfunkcja ruchu i schorzenia występujące u oskarżonego nie stanowią bezwzględnego przeciwwskazania do udziału w czynnościach przed sądem, ale odległość pomiędzy K. a Z. stwarza zagrożenie nasilenia się w transporcie istniejących dolegliwości bólowych nawet przy wykorzystaniu przewozu dla osób niepełnosprawnych, co pomimo podjętych trudów mogłoby ostatecznie uniemożliwić mu udział w rozprawie. W opinii zalecono przeprowadzenie postępowania w formie zdalnej ewentualnie powtórzenie badania za 6 miesięcy (k. 689).

Wskazane powyżej okoliczności legły u podstaw przedmiotowego wystąpienia Sądu Rejonowego w Zgierzu w trybie art. 37 k.p.k., w którym podniesiono, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiało za przekazaniem sprawy do Sądu Rejonowego w Koszalinie bo tylko w ten sposób stworzone zostaną realne możliwości do przeprowadzenia i zakończenia sprawy w rozsądnym terminie.

Przewód sądowy otwarto podczas rozprawy w dniu 25 października 2024 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Zgierzu zasługiwała na uwzględnienie. Analiza akt sprawy wskazywała na konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przez „dobro wymiaru sprawiedliwości”, jako wyłączną, ale i konieczną przesłankę zastosowania w danej sprawie określonej w art. 37 k.p.k. instytucji, należy rozumieć także potrzebę skutecznego przeprowadzenia procesu w sytuacjach, w których wydaje się to mało realne bez odstępstwa od reguły wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu. Stąd też, jeżeli ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem miejscowo właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, bądź ocena tego stanu zdrowia nie jest aż tak kategoryczna, ale kondycja zdrowotna znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w tym sądzie, ze względu na narażanie zdrowia i życia tego oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas „dobro wymiaru sprawiedliwości” wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

W omawianej sprawie zaistniały tego rodzaju uwarunkowania. Opinia lekarza medycyny z 22 lutego 2024 r., przeprowadzona na wniosek Sądu Rejonowego w Zgierzu, jednoznacznie potwierdziła, że oskarżony z uwagi na stan zdrowia nie może brać udziału w czynnościach sądowych prowadzonych blisko 500 km od jego miejsca zamieszkania, ponieważ transport na taką odległość będzie wiązał się z dolegliwościami bólowymi, które mogą uniemożliwić mu uczestniczenie w rozprawie a jednocześnie jego schorzenia nie stanowią bezwzględnego przeciwwskazania do udziału w rozprawie.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że zaniechanie decyzji o przekazaniu sprawy Sądowi położonemu blisko miejsca zamieszkania oskarżonego, wobec charakteru schorzeń A.M., spowodowałoby tylko dalszą przewlekłość postępowania i pogłębiło ryzyko w ogóle jego nieprzeprowadzenia, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koszalinie, z powodów podanych przez Sąd miejscowo właściwy, da szansę na jej zakończenie w rozsądnym terminie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]